

ПЕТРУНА: Света Филотейо! Тук вчера би тыпан, че се пладат двеста жълтици томува, който те улови или предаде главата ти. Влез бързо в къщи, по-скоро, по-скоро...

ДОБРОМИР: Не бой се, како Петруно. Аз ходих преди малко да продавам още на самия кефалия! А той ме изгони като бясно псе, че съм щял да увоня дома му...Без да знае, че изгони двесте жълтици от джоба си... Как върват работите тука? Радул още ли е под надзор?

ПЕТРУНА: Стои си в стаса, както е заповядал Борид. Нали сме вече себри. Царят ни е единичният повелител. Не му дават да мръдне до някое близко село. Нито в ледете да се сбира.Като че ли е още в тъмницата...

ДОБРОМИР: Сякаш си идз... /Добромир засенчва очи от слънцето./

ПЕТРУНА: Тук е Добромир. /Петруна отива да посрещне Радула./

РАДУЛ: Как се боя за тебе, Добромире... Добре си ми дошъл. Ама тук те търсят под дърво и камък. /Радул се спуща и стиска ръката на Добромир./

ДОБРОМИР: Нямам вяра в никого. Искан навсякъде лично да предам думата. Затова дойдох.

РАДУЛ: Е?

ДОБРОМИР: Денят е вече определен. Гергьовден. Щом пукне пролетта, оръжията ще почнат да се пренасят през Истъра. Челгуба избяга в Кумания задна за мът и сега е с нас - ще ни помага. Няколко недели преди бунта - ако съм жив дотогаз - ще мина пак. А тука как сте?

РАДУЛ: Тук всичко е наред. Колкото и да ме следат, пак си вършим каквото трябва. Челникът на владетелската кула е вече нап.